De ſancto Jacobo martire.

Jacob⁹ martir ꝯgnomento in
terciſus nobilis genere. ȝ fide
nobilioꝛ. Ex regione pſaꝝ ⁊ ci
uitate Elape oꝛiundus fuit. Hic ex
xp̄ianiſſimis parentib⁹ oꝛtus eſt et
vxoꝛē habuit. Erat q̄ȝ notiſſim⁹ re
gi pſaꝝ ⁊ inter optimates pꝛimus.
Accidit autē vt p̄ncipe nimio amo
re ſeduceret̄ et ad colenda ydola
flecteret̄. Hec aūt mater ac vxoꝛ au
dientes ꝑtin⁹ ſibi ſcripſerunt dice
tes. Obediendo moꝛtali deſeruiſti
eū qui vita eſt. Placēdo future cito
putredini. deſeruiſti ſempitn̄ū odo
rem. Veritatē in mendaciū cōmu
taſti et moꝛtali ob tēperans. viuo
rū et moꝛtuoꝝ iudicē reliquiſti. No
ueris ergo nos amō a te futuras
extraneas. nec tecū de cetero aliq̄
tin⁹ moꝛaturas. Cū āt has lr̄as Ja
cob⁹ legiſſet. amare flens ait. Si mr̄
mea q̄ me genuit et vxoꝛ mea a me
extranee facte ſūt q̄nto magis a me
extne⁹ fact⁹ eſt de⁹. Cū ergo ꝓ erro
re ſuo plurimū ſe afflixiſſet. nuncius
venit ad p̄ncipē qui dicēt Jacobū
xp̄ianū eſſe. Quē p̄nceps aduocās
dixit. Dic m̄ ſi nazaren⁹ es. Cui Ja
cob⁹. Etiā nazaren⁹ ſū. Et ille. Ergo
mag⁹ es. Cui iacob⁹. Abſit a me ma
gū eſſe. Cū ergo ei multa ſupplicia
minaret̄. dixit iacob⁹. Nō me cōtur
bant mine tue. q2 tanq̄ȝ vent⁹ flans
ſup petrā. furoꝛ tu⁹ aures meas ci
to ptrāſit. Cui p̄nceps. Noli impru
dent̄ agē ne graui moꝛte pereas.
Cui iacob⁹. Hoc nō moꝛs ȝ ſomn⁹
poti⁹ eſt dicendū. Cui poſt modicū
refectio tribuat̄. Cui p̄nceps. Nō te
ſeducāt nazareni dicētes moꝛtē eē
ſomnū q2 magni impatoꝛes timēt
eā. Cui iacob⁹. Nos nō timem⁹ moꝛ
tē. q2 de moꝛte ad vitā tranſire ſpe
ram⁹. Tūc p̄nceps de ꝯſilio amico
rū hāc ſup iacobū tulit ſniaȝ vt ad
alioꝝ terroꝛē mēbꝛatim puniat̄. Cū
aūt q̄daȝ ex ꝯpaſſione ſup eū flēnt
ille ait. Nolite ſup me flē. ȝ ſup vos
ipos plangite q2 ego ad vitā pgo
et vobis ſupplicia eterna debentur.
Tūc carnifices pollicē man⁹ ei⁹ dex
xtre abſciderūt. Et exclamās Jaco
b⁹ ait. Liberatoꝛ nazarene ſuſcipe
ramū arboꝛis miſericoꝛdie tue. nā
a cultoꝛe vinee ſarmētū abſcidit̄ vi
tis vt poti⁹ germiet et vberi⁹ coꝛo
net̄. Cui carnifex. Si aſſētire vis ad
huc tibi parco et medicamentū ad
hibeo. Cui Jacob⁹. Nōne pſpexiſti
ſtipitē vitis. q2 cū amputant̄ ſarmē
ta. ille nod⁹ q̄ remanet in ſuo tpe cū
terra caleſcē incipit p ſingula abſci
ſiōis loca ꝓducit germia. Si ergo
vitis putat̄ viciſſitudie tpis vt ger
minet q̄nto magis fidelis hō qui in
vera vite xp̄o ꝯpact⁹ eſt. Tūc carni
fex indicē ei⁹ abſcidit. Ptūs aūt ia
cobus dixit. Suſcipe duos ramos
q̄s plātauit dextera tua dn̄e. Abſci
dit et tertiū. Et dixit iacob⁹. De tri
plici tēptatiōe liberat⁹. bn̄dicā pr̄i
et filio et ſpūiſācti. Et cū trib⁹ erep
tis de camino pueris cōfiteoꝛ tibi
dn̄e et in choꝛo martiꝝ pſallā noi
tuo xp̄e. Abſciſus eſt et q̄rt⁹. Et Ja
cob⁹ dixit. Protectoꝛ filioꝝ iſrahel
q̄ in q̄rta bn̄dictione ꝓnūciat⁹ es.
Suſcipe a ſeruo tuo ꝯfeſſionē q̄rti
digiti tāq̄ȝ i iuda bn̄dictio. Abſciſo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

q̄nto dixit Completū eſt gaudium
meū Tūc carnifices dixerūt ei. Par
ce nūc anime tue ne pereas nec ꝯ
triſteris ſi vnaz manū amiſeris qm̄
multi ſūt vnaz manū tm̄ habentes
et diuicijs et honoribꝰ abundātes
Beatus iacobꝰ dixit Qn̄ paſtores
incipiūt pecora tondere Nunquid
dextrā tm̄ vellus auferūt et ſiniſtrū
dimittunt? Si ergo pecꝰ qd̓ animal
brutū eſt totū vult vellus amittere
quanto magis ego homo rationa
lis non dedignabor ꝓ deo occidi?
Accedentes ergo impij ad ſiniſtrū
manū digitum minimū inciderunt
Et iacobꝰ dixit Tu dn̄e cū magnꝰ
eſſes minimꝰ et paruus ꝓ nobis fi
eri voluiſti. Et idcirco tibi reddo
corpus et animā quā creaſti et pro
prio ſanguine redemiſti. Abſciditur
et ſeptimꝰ digitus et ait Septies in
die laudem dixi dn̄o Abſcidit̄ octa
uus et dixit Octauo die circūciſus
eſt ihūs. et octauo die circūciditur
hebreus vt tranſeat ad legales ce
rimonias et mens ſerui tui domine
tranſeat ab incircūciſis et coinqui
natum habētibꝰ preputiū. vt veniā
et ꝯſpiciā faciē tuā dn̄e Incidit̄ no
nus et ait Hora nona tradidit ſpi
ritū in cruce xp̄s. Vn̄ et ego dn̄e
in dolore noni digiti ꝯfiteor et gra
tias ago Incidit̄ decimꝰ et ait De
cimus numerꝰ eſt in preceptis ⁊ Io
ta eſt p̄ma lr̄a nominis ihū chriſti.
Tunc q̄daz de aſtantibꝰ dixerunt.
O dilectiſſime quondā noſter ꝓfite
re tm̄ corā ꝯſule vt viuere valeas.
Licz enī abſciſe ſint manꝰ tue. ſūt pi
tiſſimi medici qui tuis doloribꝰ va
leant ſubuenire Quibꝰ iacobꝰ dixit
Abſit a me nephāda ſimulatio Ne
mo enī mittens manum ad aratrū
⁊ reſpiciens retro. aptus eſt regno
dei. Tunc indignati carnifices ac
ceſſerunt. et pollicē pedis dextri ab
ſciderunt Et iacobꝰ dixit Pes xp̄i
ꝑforatꝰ eſt et ſanguis exiuit. Abſci
dit̄ ſc̄dus pedis digitꝰ ⁊ ait Magna
mihi dies hec eſt p̄ omnibꝰ diebus.
Hodie quippe ad deum fortē con
uerſus ibo Abſciderunt et tertium
et ante ip̄m ꝓiecerunt. et ſubridēs
Jacobus dixit Vade et tertie digi
te ad ſocios tuos quemadmoduz
granum tritici multum fructum af
fert ita ⁊ tu in nouiſſimo cuz ſocijs
tuis requieſces Abſcidit̄ quartus et
ait Quare triſtis es anima mea et
quare ꝯturbas me? Spero in deo
quoniā adhuc ꝯfitebor illi ſaluta
re vultꝰ mei et deꝰ meus. Abſcidit̄
et q̄ntꝰ et ait Nunc incipiaz dicere
ad dn̄m qm̄ dignuz me fecit ſociuz
ſeruis ſuis Tunc accedentes ad pe
dem ſiniſtrum digitum paruuz ab
ſciderunt Et dixit Jacobus Digi
te parue confortare quia magnus
et paruus habent vnam reſurrecti
onez Capillus capitis non peribit
quāto minus a ſocijs tuis minime
ſeparaberis? Abſciditur ſecundus et
Jacobꝰ ait. Deſtruite veterem do
mum quia ſplēdidior paratur. Ab
ſciditur tertius et ait Conſionibus
firmabor intus Abſciditur quartꝰ
et ait Conforta me deus veritatis
qm̄ in te confidit anima mea et in
vmbra ⁊c̄ Abſciditur quintus ⁊ ait
Ecce tibi dn̄e me viceſies immolor

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tūc accedentes pedem dextꝛ ab
ſciderunt at iacobus ait Nūc offe
ram munꝰ celeſti regi ꝓ cuius amo
re hec patioꝛ Abſciderūt et ſiniſtꝛ
et ait Tu es qui facis mirabilia. ex
audi me dn̄e et ſalua me. Abſcide/
rūt dexterā manū et ait Miſericoꝛ/
die tue dn̄e adiuuēt me Ad ſiniſtrū
ait Tu es deus qui facis mirabilia
Addiderūt dextꝛ brachiū abſcide
dere et ait Lauda anima mea dn̄z
laudabo dn̄m ꝛc Abſciderūt ⁊ bra
chiuz ſiniſtrū et ait Circūdederunt
me dolores mortis et in nomie dn̄i
vindicaboꝛ in eis Tūc accedentes
abſciderūt ſuram dextri cruris ſcin
dentes vſqꝫ ad femur Tunc beatꝰ
iacobꝰ ineffabili doloꝛe grauatꝰ ex
clamās ait Dn̄e iheſu xp̄e adiuua
me. quia circūderunt me gemitus
mortis Et ait carnificibꝰ Carne no
ua me dn̄s induet quaz veſtra vul
nera maculare nequibūt Jā carni/
fices defecerant. nam a p̄ma hoꝛa
diei vſqꝫ ad nonā in eius inciſione
ſudabant. Tūc iteꝝ accedentes ſi/
niſtri cruris ſuraz abſcidendo vſqꝫ
ad femur extraxerunt Tunc excla/
mans beatꝰ iacobꝰ dixit Domina
toꝛ dn̄e exaudi me ſemiuiuū viuoꝝ
et moꝛtuoꝝ dn̄s. Digitos dn̄e nō
habeo vt ip̄os ad te poꝛrigaz. nec
manꝰ vt eas ad te extendam. Pe/
des mei truncati ſꝰ ⁊ genua denuo
demollita vt tibi genua flectere va
leam et ſum velut caſura domꝰ ab/
latis quibus ſuſtentaꝛ colūnis Ex
audi me domie ih̄u xp̄e et de carcē
aiaz meā educ Hec cū dixiſſet vnꝰ
de carnificibꝰ acceſſit et caput eius
amputauit Xp̄iani ergo occulte ac
ceſſerunt et coꝛpus eius rapientes
honoꝛifice ſepelierūt Paſſus eſt āt
v. ꝭkalendis decembꝛis.

De ſancto Paſtoꝛe

Paſtoꝛ in heremo multis an
nis in abſtinētia magna ſe
affligens. multa ſanctitate
et religione pollebat Cum aūt ma
ter eius ip̄m et fratres eius videre
deſideraret ſed non poſſꝫ obſerua
uit diem Et illis ad eccleſiaz eunti
bus ꝓtinus ſe eiſdem obtulit At il
li fugientes et cellam intrantes. in
faciem illius oſtium clauſerunt Jlla
aūt ante oſtium ſtans cū nimio fle
tu clamabat Paſtoꝛ aūt ad oſtiuz
veniēs dixit ei Quid ſic clamas o
vetula? Que audiens vocem eius
amplius clamabat flens et dicens
Volo vos videre filij mi Quid eni
ſi videas nos? Nunquid non ego
ſum mater veſtra que lactaui vos.
et iam tota canis plena? Cui filius
Hic vis nos videre aut in alio ſecu
lo? Que reſpondit. Si non videro
vos hic videbo vos illic fili. qui ait
Si equanimiter ferre vales vt nos
hic non videas. illic procul dubio
nos videbis Que diſceſſit gaudēs
et dicēs Si vos viſura ſum illic no
lo vos videre hic. Judex prouin
cie cum abbatem paſtoꝛem videre
cuperet ſed nequiret. filium ſoꝛoꝛis
ſue tanqꝫ malefactoꝛez tenuit et in
carcere poſuit dicens Si paſtoꝛ ve
nerit et ꝓ eo interceſſerit cū dimit/
tam Nacꝰ ergo pueri ad oſtiū ſenis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf